

[Aksel Larsen.]

Jeg har bebrejdet det ærede medlem. Jeg har kun bemærket det interessante, at den presse, som udgives af eller repræsenterer de to partier, det ærede medlem hr. Ninn-Hansen er hovedordfører for, har — for øvrigt sammen med adskillige andre dagblade — travlt med at fortælle eller bilde sine læsere ind, at der kun er én, der har stillet forslag om rigsretstiltale, nemlig det ærede medlem hr. Ninn-Hansen. En undtagelse er faktisk Dagens Nyheder, som i dag er kommet til det resultat, at Aksel Larsen også har stillet et sådant forslag, skønt Aksel Larsen har gjort det noget før det ærede medlem hr. Ninn-Hansen. Men bevares, jeg skal se stort på det.

Det drejer sig ikke om, hvem der kom først. Men hvis der bliver nedsat et udvalg, og det bør nedsættes — til drøftelse af sagen og til at komme med indstilling til folketinget; måske bliver udvalget enigt om rigsretstiltale, og så kan det godt tænkes, at udvalget vil forme beslutningen anderledes, end det ærede medlem hr. Ninn-Hansen har gjort det og jeg har gjort det, hvad jeg er tilhænger af — så vil jeg tillade mig at henstille til de partier, der har afgørelsen vedrørende udvalgets størrelse og sammensætning, at tænke på, om det dog ikke ville være rimeligt — jeg er sikker på, at det ærede medlem hr. Poul Møller er enig med mig — at forslagsstilleren til det første og efter min beskedne mening rigtigste af de forslag, der behandles her, kom med i dette udvalg. Jeg kan ikke stille noget forslag, der sikrer, at jeg kommer med i udvalget; så måtte jeg foreslå, at hele folketinget konstituerede sig som udvalg, og det er ingen idé, men det forekommer mig, at der ikke ville gå stykker af de udvalgsberettigede partier, om de tog forslagsstilleren i den sag, der behandles, med i udvalget, og jeg anmoder derfor herom.

Edel Saunte: Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen vil jeg gerne sige, at det kan være overordentlig svært at fortolke love, og det er særlig svært, når man ingen uddannelse og ingen træning har i at fortolke love; men folk, som interesserer sig for, hvad der står i en lov, og hvorledes ordene skal fortolkes, kan søge hen til de kommenterede udgaver og undersøge, hvilke kom-

mentarer der er. Jeg henviser det ærede medlem til at tage Karnovs Lovsamling, som står i denne sal og altså ikke er så svær at få fat i, og så overbevise sig om, at når rigsretslovens § 14 taler om sager om strafansvar, fortæller en modsætningsfortolkning ikke noget om arbitrære sager, men derimod at erstatningssager forudsættes at høre under rigsretten. Det ligger jo klart, at for rigsretten kan der også rejses erstatningssager ved siden af, at der kan rejses straffesager, men det er der ikke tale om i denne sag, så den argumentation, hvormed det ærede medlem sluttede modsætningsvis efter § 14, hører ingen steder hjemme.

Det er ejendommeligt for os, der i sin tid læste de ærede medlemmer hr. Ninn-Hansens og hr. Henry Christensens presse, at de nu har så meget at indvende mod dommerudvalget og dommerudvalgets behandling af sagen. Dengang den høje regering nedsatte dette dommerudvalg, var der idel glæde. Jeg vil med formandens tilladelse citere af Berlingske Tidende, der den 17. februar 1959 skrev:

„Der er grund til at påskønne den beslutning, regeringen har truffet.“

Fyens Stiftstidende skrev samme dag:

„Hermed er hele sagen placeret i det rigtige plan.“

Og linjen blev fulgt op af Aalborg Amtstidende, Holbæk Amtstidende, Sorø Amtstidende, Østsjællandss Folkeblad og mange, mange andre blade. Børsen skrev f. eks. den 19. februar:

„Nu kan man have fuld tillid til, at alle relevante forhold bliver oplyst på en fuldkommen upartisk og saglig måde.“

Der blev ikke fra de ærede medlemmer eller deres partier på noget tidspunkt rettet kritik mod dommerudvalget, før dommerudvalget havde sagt, at efter udvalgets opfattelse var der ikke grundlag for en rigsretsanklage mod minister Kjærboel. Det er selvfølgelig kedeligt, når der kommer et andet resultat ud af en undersøgelse, end man troede der kom; men det er der nu engang kommet, og det synes jeg de ærede medlemmer skulle have taget til efterretning og ikke begynde her på en efter min mening usaglig måde at angribe det arbejde, som dommerudvalget har udført. Og så hører vi nu, at vi må have en rigsretssag, at det er absolut nødvendigt for at få de